

Vážení čtenáři Ubelského občasníku,

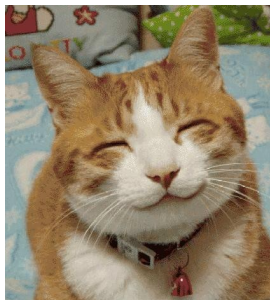
na jaře roku 2012 Obec Ublo vytvořila projektovou žádost na zateplení budovy obecního úřadu a mateřské školy. Tuto žádost předložila ministerstvu životního prostředí v rámci Operačního programu Životní prostředí a úspěšně získala dotační prostředky z oblasti podpory 3.2.1. Realizace úspor energie.

Projekt se zabývá zateplením objektu občanské vybavenosti v obci Ublo č. p. 74, díky čemuž bude zvýšena energetická úspornost objektu. Objekt, ve kterém dnes sídlí obecní úřad a mateřská škola, byl realizován tradiční zděnou technologií a byl postaven ve dvou časových etapách. Výstavba starší části objektu není známa, novější část objektu – přístavba – je z roku 1981. Projekt se zabývá zateplením plochy o výměře 1 041 m².

Cílem projektu je zejména snížení spotřeby energie na vytápění objektu obecního úřadu a mateřské školy v oblasti konečné spotřeby a rovněž snížení energetických ztrát budovy.

Celkové výdaje projektu činí 2 231 296 Kč, fyzická realizace projektu bude probíhat v letních měsících roku 2013, nejpozději však do 30. 9. 2013.

Proč se domácí mazlíčci bojí konce prázdnin?

Já vám, lidi, povím proč. Vím to moc dobře.

Promiňte, že tak škrábu. Jsem kocour. A neumím pravopis.

A strašně se vždycky bojím konce prázdnin. Po prázdninách kocouři

a i štěňata a jiná zvířata dostávají často vyhazov nebo basu – to je zavřou do klece a tu vůbec nečistí a zvířectvo tam žije hůř než v kriminále, ve vlastních hovínkách. Někteří nás, kocoury, lidi rádi rovnou zastřelí, to jsem viděl taky. Malého dvouměsíčního kocourka oddělal flobertkou jeden chlap. Tvrdil, že mu ten kocourek leze na jeho pozemek. A že kdo vleze na jeho majetek, toho on může klíďo píďo odprásknout. A ta jeho zahrada byla prý moc drahá, satelitní. V satelitním městečku, aspoň tak to řval, nemají co dělat toulaví kocouři. Ale on nebyl toulavý, on měl svoji paní. Jenže se tam teprv nastěhovali, a tak byl ještě takový trumbera. Satelity mají něco s vesmírem? Možná si ten chlap myslel, že jeho majetek je pupek vesmíru? Já to s těma majetkama teda nechápu. Lidi se prý rodí nahatí jako my zvířata a umírají taky podobně. Bábrletka, o ní vám pak taky povím, vykládala, že prý Židi, to jsou taky nějací lidi, a někteří prý velice moc bohatí, tak ti prý tvrdí, že pohřební rubáš nemá kapsy. Já tomu nerozumím. Vy jo?

Lidi nás dávají dětem za vysvědčení, jako mazlíčky. Jenže po prázdninách je přestaneme bavit. Děcka chodí do školy a už nemají čas a otravuje je venčit nás. A fuj, vynášet naše bobky a čistit nám klece. Pche, kdo by se s náma patlal, ony se musí přes den učit a odpoledne a večer pak sedět u počítačů. S dárky za vysvědčení je to přesně jak s Ježíškovými dárky. Jak začne nový školní rok, tak už každý kašle na loňské vysvědčení a aj na ten živý dárek za krásné známky. Jak skončí Vánoce, na Ježíška si taky nikdo nevzpomene. A to na Ježíška prý skoro všichni věří. Já taky. Ale na jiného, než velcí lidi nakukali malým. Kdyby byl mimino, co ani samo nechodí, jak by mohl vláčet hory dárků? To musí být velký mužský. Akorát že lidem se líbí hlavně o Vánocích. To skřehotají o něm koledy a dávají si pod stromky dárky. Taky jsem byl dárek. A rovnou jsem i dostal dárečky – krásný měkký puntikátý pelíšek z obchodu a moc kočičích hraček. A škrabadlo. Myslíte si, že jsem nevďěčný? Když mám na lidi pífku, že? No, poslechněte si proč! Teď bydlím u Bábrletky. Oni jí tak říkají. Mám u ní svůj bejváček. Je to starý nákupní košík z proutí. Bábrletka upízlala jednu boční stranu. Přitom děsně nadávala. „Hergot, basomti terentete, už to musím dorazit, ať máš svoje bydlo, však si také tvor boží. Dám ti tam aj tapecírunek z toho plstnatého svetru, aby ti bylo teplo. Které bestyje neřádké tě mohly vyhodit!“

Předtím mne totiž vyrazili z auta na jedné veliké silnici. Jak jsou ty tlusté bílé pruhy. Jednak jsem nevěděl, kudyma jít. Bá! jsem se vylézt z těch pruhů. Přikrčil jsem se mezi nima. Druhak jsem byl trochu potlučený. Třeták jsem byl hladný a promáčený. Pršelo a byla děsná zima. Pak se přes cestu

šourala ta Bábrletka. Všimla si mne. Dala mne do tašky. Cosi v ní strašně vonělo masem a teplým žemlema. Ale já byl zblblý, mokrý a vyděšený. Tak jsem ani žádný sáček nerozdrápl. Donesla mne domů a zabalila do deky. Nalila mi do misky teplou polévku. Tu jsem slupnul a usnul jak špalek. Vzbudilo mne vrzání. To jak pižlala ten košík. Pak mi dala krabici s pískem. Hned jsem věděl na co. Ani nemusela říkat: „Tu máš hajzlíček a běda, jestli se mi vyděláš na koberec!“ Ó, já byl zvyklý čistotě. Nejsem totiž žádný včerejší moula. Už jsem něco zažil.

Poprvní mne sebrali mámě jakože dárek za vysvědčení. Že prý za samé jedničky. To lidi taky furt krákorají, kdo měl jaké nádherné vysvědčení. A jakého mazlíčka za něho dostal! Brečel jsem. Ale dali mi všechno supr. Prý, abych netesknil po mámě. Lidi tam byli tito: velký, velká, menší a dvě skoro mimina. Lezly po koberci a mě tahaly za ocas. Byl tam věčně rambajz, nemohl jsem si ani zdřímnout na gauči. Když jich byl plný barák, tak na co potřebovali ještě zvíře? Po prázdninách jsem se jim znechutil a velký s menším mne zavezli do lesa a tam mne vyhodili.

Pár týdnů jsem jaksi přečkal a pak mne našel obrovský pán. Sbíral hříby, prý snad lampióny. A zanesl mne do útulku. No, nic moc to tam nebylo. Takový zvířecí sirotčinec. Ale dávali nám jídlo a čistili nám. A pak před Vánoci přišla rodinka, že jako chtějí udělat dobrý skutek a poskytnout domov opuštěnému tvorovi. Vybrali mne synáčkovi – údajně mne donesl Ježíšek. Měl jsem se přimovně. Až na to věčné cícání a tahání. Zrovna vždycky, když jsem si chtěl schrupnout. A ten kluk že se má o mne starat. Ale pak mi čím dál dýl nechával nevyměněný hajzlík. A už to šlo celé dolů kopcem. Jeli jsme do Ostravy. Velká pravila, že do lkey. Oni nakoupili moc věcí. No, a pak už mě nepustili do auta. Přespával jsem u té lkey ve skladišti. Jiná velká tlustá tam jezdila s kýblem na kolečkách a s hadrama. Nosívala mi jídlo. Pak mne vzala do bytu. Bylo to zas báječné. Ale jenom pár měsíců. Přišla k nám její malá. Přinesla právě to vysvědčení. A zas jsem se stal dárkem. Jenže! Ten velký od té malé řekl: „Danajský dar.“ Nevím, co tím myslel. Fakt nevím, co je „Danajský dar.“ Vy to víte? Není to náhodou domácí mazlíček? Občas mi dali najíst. Měli šopu. Tam jsem přespával. Pak venku začal podzim a hnusné plískanice. Jedno ráno nakládali kufry, batohy a lyže. Vzali mě taky, že do Alp. Znáte to tam? Můžou tam i kocouři? Pak mne velký popadl a říká: „Tady za těma Jižními svahama ho vyšoupnem.“ Někdo ho jistě najde. A bude z něho dobrý gift na Vánoce nebo za vysvědčení, když přežije zimu.“

Ale já už nechci být dárek ani gift na Vánoce ani za vysvědčení ani se samýma jedničkama s hvězdičkama! Bože, jestli jsi, tak dej, ať nemusím být nikdy žádný dárek. Ted'ka už moc měsíců a celé prázdniny si parádně lebedím u Bábrletky. Kupuje mi skoro týden játro a odřezky z masa, prý v jakési akci. Já nevím, co je ta akce, ale když mi to uvaří, tak si pošmáknou. Žádné děcko mi nikdy nic neuvařilo, dávali mi akorát granule. I o prázdninách. A jak začne nový školní rok, tak si moc přeju, ať ti její malí nenosí výstavní nóbl vysvědčení. Radši ať sedí a hrajou hry na počítačích celý školní rok. Ať kašlou na školu, aby pak měli škaredé známky.

Za ně by nedostali žádné zvíře. A já bych nemusel být dárek za vysvědčení a neskončil po prázdninách na ulici. Nebo s hlavou prostřelenou flobertkou. Nebo zavřený v kleci horší než kriminál. Tak proto se my kocouři a jiné zvířectvo bojíme konce prázdnin a začátku nového školního roku.

Váš kocour Felix.

P.S. To jméno mi dala Bábrletka. A že jsem jich už měl! Ale tohle prý znamená ŠTASTNÝ. To teda teďka jsem, u Bábrletky v upižlaném košíku, a můžu si chodit taky ven. Bábrletka bydlí v jedné dědině. Má i zahrádku. To je přímovná. Zakusuju tam myši a položím je Bábrletce na schody. Aby viděla, že se neflákám. Akorát mi říkala, že je nemám žrát, prý jsou otrávené od jedu. A když jsem doma, mám každý den čistý záchod a to játro a maso z té akce. A nejšťastnější budu, když mě nikdo víckrát nestrčí jako dárek za vysvědčení nebo pod stromek. Ani jako domácího mazlíčka.

Eva Eliášová

Vzpomínání

Již několikrát jsem psala do Ubelského občasníku vzpomínky tak, jak si je pamatuji z dětství, ale i z pozdější doby. V pokračování, které napíšeš teď, se vrátím do 50. – 60. let minulého století, kdy jsem již končila základní školu ve Vizovicích.

Úvodem bych jen čtenářům připomněla, že v roce 1953 zemřel Stalin a také prezident Gottwald. Jeho nástupcem se stal Antonín Zápotocký. Za jeho prezidentování se udála měnová reforma, která ožebračila poctivé střadatele a vedla k poklesu životní úrovně všech občanů. V této době se taky rozmáhala sovětská propaganda, která oslovovala nádhernou socialistické vlády, její politiku a úspěchy. Rozšiřovala se rychle, jak médii, tak i plakáty na ulicích a také ve školách. V tento čas jsem už studovala na zemědělské škole ve Starém Městě a do Ubla jsem přijížděla jen na dny volna. Byla jsem docela pilná studentka a svoje vědomosti jsem si nenechávala jen tak pro sebe. Vyprávěla jsem rodičům o vyspělém zemědělství v Sovětském svazu, kde v kolchozech žili velcí mistři sklizní, kteří nečekají, až jim pole vydá úrodu, ale sami si ji berou. Dovedou poručit větru a dešti a také pomocí atomové energie, která slouží k mírovým účelům, přeměňují neúrodné oblasti, jako jsou stepi a pouště, v úrodné. Potom na nich rostou vzácné rostliny, jako je bavlna, tabák aj. Do takových neúrodných oblastí jsem zařadila i Ublo a okolí. Otec se tomu ani nesmál, jen říkal, že ubelský potok poteče vždy z hořanska na dolansko a kopce zůstanou vždy tam, kde jsou. Mamku jsem zase učila dojit krávu podle soudružky Malininové. Před dojením se mělo masírovat vemenem a dobře masírovat, aby se nadojilo co nejvíc mléka. Také to nechápala a prohlásila, že pokud se kráve nedá dobré žrádlo do škopka, že nedá mléko do hrotka. Hrotek byla nádoba na dojení. Musím se přiznat, že jsem tomu, co jsem kecala našim, taky nevěřila, ale chtěla

jsem se „ukázat“ a trochu je i pozlobit.

Jedou, když jsem přijela domů, tak byla u nás beseda. Byli tam sousedé a jeden strýček, kterého jsem neznala. Otec jim začal vykládat, jaké blbosti se učím ve škole. Nedá se zapomenout, jak mě ten neznámý strýc překvapil, když řekl: „Čerka má pravdu, já jsem v tom Rusku byl a mosím vám chlapě říct, že je tam tak černá zem, že tento čakan, kdybych pichl do země, tož opučí.“ Byl to asi legionář a té černé zemi se věřit dalo.

V tu dobu se také objevil na bramborách „americký brouk“ mandelinka bramborová. Chodili jsme ji na bramborová pole hledat a sbírat. Byla o ni i složená píseň: Přišla na nás doba nová, mandelinka bramborová, všechno ničí, všechno žere, snad se z toho nepo... atd. Z počátku jich bylo málo, ale pak se tak rozmnožila, že bramborová pole se musela chemicky ošetřovat. To jsme si od Američanů nezasloužili, jestli byla pravda, co psaly noviny. Při tomto vzpomínání nemohu opomenout klíšata. Nevzpomínám si, že by někdy bylo tolik malinkatých klíšat jako teď. Někdy je objevíme, až zarudne a začne svědit kůže, tak jsou mrňaví. Za mého mládí byla klíšata větší a přisávala se hlavně na zvířata. Určitě jsem v dětství nějaké klíšě chytla, ale vzpomínku na to nemám.

Svoje vzpomínání bych ukončila tím, že doba se mění, ale lidé jsou stále stejní – nepoučitelní. Tak, jak se slunečnice otáčí za sluncem, otáčíme se i my, lidé – nalevo, napravo, na východ, na západ – pořád dokola a nazýváme to dějinami.

Jiřina Šterbová

INFORMACE OÚ

Pozvánka

Zastupitelé obce zvou své občany na setkání s důchodci, které se bude konat **18. 10. 2013 v zasedací místnosti obecního úřadu od 16:00 hod.**

Zastupitelé si pro své občany přichystali bohaté občerstvení a hudbu k poslechu.

Komunální odpad

Obecní úřad upozorňuje občany, kteří ještě nezaplatili komunální odpad a poplatky za psy pro rok 2013.

Sazba poplatku za likvidaci odpadu činí **500 Kč/trvale hlášený občan**, v případě rekreačního objektu je částka **500 Kč/objekt**. Poplatek za psa je **60 Kč**.

OZNÁMENÍ

o době a místě konání voleb do Parlamentu České republiky_
se uskuteční:

dne 25. října 2013 od 14.00 hod. do 22.00 hod.

a

dne 26. října 2013 od 08.00 hod. do 14.00 hod.

Místem konání voleb do Parlamentu České republiky ve volebním okrsku č. 1 je místnost pro hlasování v **zasedací místnosti OÚ v Uble**.

Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky (platným občanským průkazem, cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem). Každému voliči budou dodány 3 dny předem dnem voleb do Parlamentu České republiky hlasovací lístky.

Ve dnech voleb do Parlamentu České republiky volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. K zajištění pořádku a důstojného průběhu hlasování ve volební místnosti je každý povinen uposlechnout pokynů předsedy okrskové volební komise.

Každý volič se musí před hlasováním odebrat do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků, jinak mu okrsková volební komise hlasování neumožní.

Občanské sdružení Diakonie Broumov

(je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitost.

Více na www.diakoniebroumov.org)

VYHLAŠUJE**SBÍRKA POUŽITÉHO OŠACENÍ**

- letního a zimního oblečení (dámské, pánské, dětské)
- lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené
- vatované a péřové přikrývky, polštáře a deky
- obuv – veškerou nepoškozenou
- hračky – nepoškozené a kompletní
- peří, péřové přikrývky a polštáře

Sbírka se uskuteční :

dne: **1. 11. 2013 – 8. 11. 2013**

čas: **pondělí a středa; 16:00 – 18:00 hod.**

místo: **zasedací místnost OÚ Ublo**

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem.

Bližší informace vám rádi sdělíme:

tel.: 224 316 800, 224 317 203

Sběr nebezpečných odpadů z domácností

4. Ublo – dolní autobusová zastávka: 9.45 – 10.15hod.

5. Ublo – hasičská zbrojnice: 10.30 – 11.00 hod.

Mimo uvedené hodiny již nebude možno odpady odevzdávat, neboť svozová technika bude přesunuta do další obce. V uvedené době bude na stanovených místech moci každý občan **zdarma** odevzdat k likvidaci následující druhy odpadů:

- olejové automobilové filtry • plechovky se zbytky barev
- monočlánky • autobaterie • zářivky • znečištěné láhve a sklo od chemikálií • zbytky přípravků na hubení škůdců a postřiky • staré kosmetické přípravky • staré léky • vyjeté motorové oleje • mořidla a rozpouštědla • plastové obaly a nádoby od škodlivin • opotřebované pneumatiky • hadry znečištěné barvami, oleji a vazelinou • obaly od sprejů • televizory • rádia • ledničky • domácí elektrospotřebiče • klasický kovový šrot •

Ordinační hodiny

MUDr. Stanislav Remeš

II. pololetí r. 2013 v Uble

1. října

29. října

26. listopadu

Vždy od cca 14.00 hod.

Vydání připravili: Eva Eliášová, Jana Navrátilová, Jiřina Štěrbová, Petra Tomancová, Šárka Zelinská
Foto: Jarmila Šimková